

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 04 0 U 016068 25 U 2
Zenica, 17.07.2025. godine

Kantonalni sud u Zenici, sudija Sanela Popović, uz sudjelovanje zapisničarke Sanje Šoko u pravnoj stvari tužitelja F. J. iz T., K., trenutno nastanjen u ul. K. Z. broj ..., B. ..., R. H., protiv rješenja broj: FZ3/8/1-35-2-492-31/16 (MB/OB:...) od 18.03.2025.godine, tuženog Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar, u upravnoj stvari ostvarivanja prava na srazmjernu starosnu penziju, nakon javne rasprave održane dana 16.07.2025.godine u prisustvu tužitelja i punomoćnice tuženog G. G., zaposlenice kod tuženog, donio je dana 17.07.2025.godine sljedeću:

PRESUDU

Tužba se odbija kao neosnovana.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog, broj: FZ3/8/1-35-2-492-31/16 (MB/OB:5072437564) od 18.03.2025.godine, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja u ovom upravnom sporu, izjavljena protiv privremenog rješenja direktora Kantonalne administrativne službe Zenica 5072437564 od 22.03.2024. godine, kojim je J. F., ratnom vojnom invalidu iz R.H., rođenom 04.03.1950.godine priznato pravo na srazmjernu starosnu penziju počev od 05.10.2022.godine u iznosu od 93,92 KM mjesečno. Ovaj iznos predstavlja akontaciju penzije, a isplata po ovom rješenju pripada počev od 05.10.2022.godine. Iznos penzije usklađen na dan donošenja rješenja iznosi 119,11 KM.

Blagovremeno podnesenom tužbom od 15.04.2025. godine, tužitelj osporava zakonitost i pravilnost osporenog rješenja tuženog, kao i rješenje prvostepenog organa, navodeći da ga tuženi organ ugrožava kao ratnog vojnog invalida, da su godinama skrivali njegove dokumente i danas skrivaju. Navodi da je tuženom organu, Poslovnica Žepče podnio zahtjev za penziju, ali da su mu se dokumenti skrivali, da je potraživao penziju 1999.godine, a 2015.godine mu je tuženi poslao neku obavijest 27.11.2015.godine, a 30.08.2016.godine napravili rješenje kojim su odbili dati njegova prava, navodeći kako su pravili odbijenice, ako on nije podnio zahtjev 1999.godine, ponovo navodeći da su mu se dokumenti skrivali. Ističe kada je ponovo podnio zahtjev, da su mu 22.03.2024.godine dali bijedničku penziju navodno razmjernu starosnu penziju koja je manja od socijalne pomoći, navodeći da njemu ne pripada razmjerna starosna penzija po novom zakonu, već braniteljska penzija po starom zakonu, kada je i podnio zahtjev. Ukazuje da je nemoguće da je razlika invalidske penzije da jedni dobijaju 350 Eura, a on 40 Eura, a da su istog invaliditeta, dalje navodeći da I. B. iz okolice T. prima trajno penziju, a on privremenu. U konačnom predlaže da sud zakaže raspravu na kojoj će moći prezentirati materijalne dokaze, te u konačnom da se poništi pobijano rješenje tuženog i predmet vrati tuženom organu na ponovno odlučivanje.

Dopisom ovog suda broj 04 0 U 016068 25 U 2 od 22.04.2025.godine te od 16.05.2025. godine tužitelj je pozvan da u roku od 8 (osam) dana od dana prijema ovog zahtjeva, u skladu sa odredbama člana 24. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“, broj:

9/05), uredi navedenu tužbu jer ne sadrži obavezne elemente propisane odredbom iz člana 21. stav 1. Zakona o upravnim sporovima: odnosno da u tužbi tačno označi broj i datum upravnoga akta protiv kojeg je predmetna tužba podnesena, uz upozorenje na posljedice nepostupanja. Tužitelj je podneskom od 23.05.2025.godine pod nazivom „požurnica“ dostavio kopiju upravnog akta tuženog broj: FZ3/8/1-35-2-492-31/16 (MB/OB:...) od 18.03.2025.godine uz naznaku napisanu rukom „, protiv ovoga akta podnosim tužbu“.

Presudom ovog suda broj: 04 0 U 016068 24 U od 15.01.2025. godine ovaj sud je u predmetu ostvarivanja prava na srazmjernu starosnu penziju tužbu uvažio tužbu, rješenje tuženog Federalni zavod za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar broj: FZ3/8/1-35-2-492-21/16 (MB/OB:...) od 18.10.2024.godine, kao i prvostepeni zaključak Direktora Kantonalne administrativne službe u Zenici broj FZ7/2/1-35-2-52728-62/16, matični broj... od 28.05.2024. godine, poništio i predmet vratio prvostepenom organu na ponovno rješavanje.

Dana 16.07.2025.godine održana je javna rasprava u prisustvu tužitelja i punomoćnice tuženog. Na javnoj raspravi tužitelj je u cijelosti ostao kod činjeničnih navoda tužbe i postavljenog tužbenog zahtjeva, dodajući da on traži braniteljsku penziju temeljem ranjavanja, predlažući da sud uvaži tužbu, poništi pobijano rješenje tuženog ako ima razumijevanja zbog čega nije mogao ostvariti staž osiguranja u BiH, a to je iz razloga nastupanja ratnih okolnosti, te da nije bilo rata imao bi i viška staža. Nakon prezentovanja od strane suda tužitelju zahtjeva za ostvarivanje prava na starosnu penziju primjenom Zakona o pravima branilaca i njihovih porodica od 17.05.2023.godine, isti izjavi da je takav zahtjev podnio. Tužitelj navodi da ostvaruje penziju u R.Sloveniji u iznosu od 180,00 Eura, i R.Hrvatskoj iznos od 300,00 Eura, dok iz Austrije ne prima ništa. Tužitelj osporava visinu srazmjerne starosne penzije utvrđene prvostepenim rješenjem. U spis suda tužitelj je uložio zahtjev za obnovu postupka od 18.10.2018.godine koju je podnijela punomoćnica B. B. u kojem se navodi da je 30.08.2016.godine doneseno rješenje kojim se odbija pravi J. F. na srazmjerni dio invalidske penzije, predlažući da se obnovi postupak i donese rješenje na priznavanje prava na penziju. Punomoćnica tuženog je u cijelosti ostala kod odgovora na tužbu od 27.06.2025.godine, navodeći da donošenjem pobijanog rješenja nije povrijeđen lični interes tužitelja, predlažući da se tužba odbije kao neosnovana. U spis suda punomoćnica tuženog je uložila podnesak od 16.07.2025.godine u kojem se između ostalog navodi, da nakon što je raspravljen zahtjev stranke od 05.01.2023.godine koji se odnosio na ostvarivanje prava na starosnu penziju po Zakonu o pravima branilaca i članova njihovih porodica postupili po istom shodno odredbi člana 200. Zakona o upravnom postupku. Dalje ukazuju da pravo na srazmjernu starosnu penziju imenovanom je priznato jer samo sa stažom ostvarenim u BiH ne ispunjava pravo na penziju te su primijenjene odredbe međunarodnog sporazuma sa državama ugovornicama čiji staž je uzet za uslov za ostvarivanje prava. Navode da je odredbom člana 82. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju propisano da se odredbe člana 81. Zakona kojim je propisano pravo na najnižu penziju ne odnose na osiguranike koji su ostvarili pravo na srazmjerni dio penzije po međunarodnim ugovorima, te da osiguranik nema pravo na najniži iznos penziji, te mu se isplaćuje zakonski iznos utvrđen rješenjem prvostepenog organa od 22.03.2024.godine. Punomoćnica tuženog je na javnoj raspravi ostala u cijelosti kod obrazloženja pobijanog rješenja od 18.03.2025.godine u pogledu načina utvrđivanja visine srazmjerne starosne penzije uz napomenu da period od 1992/1995 godine nije uzet u obzir jer bi to dovelo do smanjivanja iznosa penzije.

Tuženi u svom odgovoru na tužbu u cijelosti ostaje kod svih činjeničnih i pravnih razloga za donošenje osporenog rješenja, navodeći da osporenim rješenjem nije povrijeđen Zakon, niti lični interes tužitelja zasnovan na Zakonu, te predlaže sudu da predmetnu tužbu u cijelosti

odbije, kao neosnovanu. Tuženi organ je na traženje ovog suda dostavio sve spise provedenog upravnog postupka, radi odlučivanja po predmetnoj tužbi.

Ocjenjujući zakonitost osporenog akta u granicama zahtjeva iz tužbe i razloga tužbe, u smislu odredbe člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“, broj: 9/05), ovaj sud je u postupku nejavnog rješavanja odlučio kao u izreci ove presude, iz sljedećih razloga:

Tužba nije osnovana.

Iz stanja upravnog spisa i obrazloženja osporenog rješenja proizilazi da je privremenim rješenjem prvostepenog organa matični broj: ... od 17.11.2023.godine, ratnom vojnom invalidu J. F. priznato pravo na srazmjerni dio starosne penzije počev od 05.10.2022.godine u mjesečnom iznosu od 80,90 KM, a iznos penzije usklađen na dan donošenja rješenja iznosi 97,71 KM mjesečno; da je na naprijed navedeno rješenje tužitelj izjavio žalbu koja je rješenjem tuženog organa broj: FZ3/8/1-35-2-92-17/16 od 26.01.2024.godine te osporeno rješenje poništeno i predmet vraćen prvostepenom organu na ponovni postupak i odlučivanje, a po zahtjevu podnesenim dana 05.01.2023.godine uz obrazloženje da tuženi organ nalazi da su za žalitelja u matičnoj evidenciji aktivnih osiguranika zavoda naknadno evidentirani podaci o plaćama, odnosno M-4 za 1985.godinu, 1989. i 1990.godinu odnosno podaci koji nisu bili poznati prvostepenom organu u postupku donošenja osporenog rješenja, te da tuženi organ smatra da je prije donošenja osporenog rješenja bilo potrebno da se za žalitelja provede postupak odjave sa osiguranja u matičnoj evidenciji aktivnih osiguranika Zavoda po prijavi od 18.04.1987.godine pod registarskim brojem ... uz uputu da će u ponovnom postupku prvostepeni organ, imajući u vidu naprijed navedeno provesti postupak odjave sa osiguranja za žalitelja u matičnoj evidenciji aktivnih osiguranika ovog Zavoda te nakon toga, uzimajući u obzir staž osiguranja za koji su naknadno evidentirani podaci u matičnoj evidenciji aktivnih osiguranika Zavoda pravilno utvrditi staž osiguranja, te novim rješenjem odlučiti o pravu po zahtjevu od 05.01.2023.godine. U ponovnom postupku u izvršenju rješenja tuženog broj FZ3/8/1-35-2-92-17/16 od 26.01.2024.godine, primjenom međunarodnih ugovora FZ PIO/MIO Mostar, Kantonalna administrativna služba Zenica donijela je rješenje matični broj ... od 22.03.2024.godine, kojim je ratnom vojnom invalidu J. F. rođenomgodine priznato pravo na srazmjernu starosnu penziju počev od 05.10.2022.godine (organi uprave pravo priznali od zahtjeva, odnosno dopisa tužitelja za priznavanje prava na starosnu penziju od 05.01.2023.godine, odnosno tri mjeseca unazad) u iznosu od 93,02 KM mjesečno. Ovaj iznos predstavlja akontaciju penzije, a isplata po ovom rješenju pripada počev od 05.10.2022.godine. Iznos penzije usklađen na dan donošenja rješenja iznosi 119,11 KM. U postupku koji je prethodio donošenju pobijanog prvostepenog rješenja utvrđeno je: da je osiguranik J. F. rođengodine i da na dan 05.10.2022.godine ima navršenih 72 godine, 07 mjeseci i 00 dana života; da je osiguranik državljanin BiH; da ima utvrđen status ratnog vojnog invalida, te ukupno ostvaren penzijski staž u BiH i kod inostranih nosioca osiguranja, u trajanju od 15 godina, 10 mjeseci i 22 dana u skladu sa odredbom člana 22. Zakona, brojčano iskazano 15,894424; da priznati staž osiguranja ostvaren kod inostranog nosioca osiguranja Slovenija iznosi 04 godina, 10 mjeseci i 21 dana, odnosno brojčano iskazano 4,891647; da priznati penzijski staž ostvaren u BiH iznosi 11 godina, 00 mjeseci i 01 dana u skladu sa članom 22. Zakona odnosno brojčano iskazano 11,002777; da staž osiguranja ostvaren u BiH od 28.04.1982.godine do 31.12.1990.godine iznosi 03 godina, 11 mjeseci i 15 dana u skladu sa članom 23. Zakona, odnosno brojčano iskazano 3,958318; da staž osiguranja ostvaren u BiH i kod inostranog nosioca osiguranja iznosi 08 godina, 10 mjeseci i 06 dana, odnosno brojčano iskazano 8,849992; da ukupan poseban staž ostvaren u periodu od 16.06.1992.godine do

23.12.1995.godine iznosi 07 godina, 00 mjeseci i 16 dana u skladu sa članom 36. Zakona, odnosno brojčano iskazano 7,044432; da je u bazi podataka Zavoda registrovana odjava sa osiguranja sa 16.08.1991.godine, ali da je uračunat staž do 31.12.1990.godine obzirom da je od strane Fonda PIO Republike Srpske dostavljeni M-4 za godinu 1982., 1989. i 1990. godinu za koju su uplaćeni doprinosi za PIO dok je za period od 01.01.1991.godine do 16.08.1991.godine dostavljena obavijest da doprinosi za PIO dobrovoljno osiguranje nisu uplaćeni; da su registrovani podaci o stažu i plaći za period od 01.07.1985.godine do 15.08.1985.godine i 01.01.1989.godine do 31.12.1990.godine. Na osnovu naprijed utvrđenog činjeničnog stanja prvostepeni organ je utvrdio da osiguranik na dan 05.10.2022.godine ispunjava uslove za priznavanje prava na srazmjernu starosnu penziju u skladu sa članom 31.b Zakona o pravima branilaca i članova njihovih porodica i Sporazuma o socijalnom osiguranju između Bosne i Hercegovine i Republike Slovenije („Službeni list BiH“ broj 8/07), te da je visina srazmjerne starosne penzije određena shodno odredbama člana 43. do 47. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju. Visina starosne penzije u iznosu od 135,68 KM mjesečno utvrđena je shodno članu 43. Zakona množenjem ličnih bodova osiguranika od 8,298555 sa vrijednošću općeg boda koji na dan ostvarivanja prava na srazmjernu starosnu penziju iznosi 16,35 shodno članu 47. i 78. Zakona, da utvrđen iznos penzije služi kao osnov za određivanje srazmjernog dijela penzije koji pada ne teret ovog nosioca osiguranja i iznosi 93,92 KM, usklađen na dan donošenja rješenja iznosi 119,11 KM shodno članu 79. Zakona, te je prvostepeni organ donio odluku kao u dispozitivu.

Žalbom je tužitelj pobijao zakonitost i pravilnost navedenog prvostepenog rješenja od 22.03.2024.godine iz istih razloga koje iznosi i u predmetnoj tužbi, nakon čega je tuženi organ, osporenim rješenjem odbio žalbu tužitelja kao neosnovanu, navodeći da je žalitelju priznato pravo na srazmjerni dio starosne penzije uz primjenu Sporazuma o socijalnom osiguranju između BiH i R.Slovenije jer sa penzijskim stažom iz BiH u trajanju od 11 godina i 1 dan (potrebno najmanje 15 godina penzijskog staža) ne ispunjava uslove za priznavanje prava na samostalnu starosnu penziju primjenom odredbi člana 31 b Zakona o pravima branilaca i članova njihovih porodica, te da mu je prvostepeni organ pravilno uzeo u obzir i staž osiguranja ostvaren u R.Sloveniji kako bi ispunio uslove za priznavanje predmetnog prava.

Tuženi organ je odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv prvostepenog rješenja od 22.03.2024. godine donio pravilno i na zakonu zasnovano rješenje i suprotno navodima iz tužbe u skladu sa članom 242. stav 1., u vezi sa članom 207. Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije BiH“, broj: 2/28 i 8/99), u osporenom rješenju cijenio sve navode žalbe i detaljno obrazložio iz kojih razloga su navodi žalbe neosnovani. Za takvu odluku tuženi je dao valjane razloge i pozvao se na odgovarajuće odredbe materijalnog prava, pa te razloge ovaj sud prihvata.

Članom 31. b. Zakona o pravima branilaca i članova njihovih porodica („Službene novine FBiH“ broj 33/04, 56/05, 70/07, 09/10 i 29/22) propisano je da ratni vojni invalidi stiču pravo na punu starosnu penziju sa navršених 35 godina penzijskog staža, bez obzira na godine života, odnosno pravo na starosnu penziju kad navršе 55 godina života i najmanje 15 godina penzijskog staža, pod uvjetima i na način propisan Zakonom o penzijskom i invalidskom osiguranju.

Članom 40. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju kao važećeg materijalnog propisa u vrijeme podnošenja predmetnog zahtjeva, propisano je da pravo na starosnu penziju ima osiguranik kada navršи 65 godina života i najmanje 15 godina staža osiguranja, odnosno najmanje 20 godina penzijskog staža ili kada navršи 40 godina staža osiguranja bez obzira na godine života.

Odredbama člana 22. navedenog zakona propisano je da penzijski staž, na osnovu kojeg se ostvaruju prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja, obuhvata staž osiguranja i poseban staž, kao i vrijeme koje se računa u penzijski staž po propisima koji su važili do stupanja na snagu ovog zakona, ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

Članom 23. istog Zakona propisano je da se pod stažom osiguranja podrazumijeva staž osiguranja sa efektivnim trajanjem i staž osiguranja sa uvećanim trajanjem.

Imajući u vidu naprijed citirane zakonske odredbe, te da tužitelj ima penzijski staž navršen u BiH priznat u trajanju od 11 godina i 01 dan, i to staž osiguranja ostvaren u periodu od 28.04.1982. do 14.06.1982. godine, od 01.07.1985. do 15.08.1985. godine i od 18.04.1987. do 31.12.1990. godine u trajanju od 03 godina, 11 mjeseci i 15 dana, utvrđen na osnovu podataka iz matične evidencije aktivnih osiguranika Zavoda, a u penzijski staž je tužitelju priznato i vrijeme koje je proveo kao pripadnik Hrvatskog vijeća odbrane, u periodu od 16.06.1992. do 23.12.1995. godine, koji se računa kao poseban staž u dvostrukom trajanju i iznosi 7 godina i 16 dana, te kako tužitelj sa penzijskim stažom iz BiH u trajanju od 11 godina i 1 dan (potrebno najmanje 15 godina penzijskog staža) ne bi ispunjavao uslove za priznavanje prava na samostalnu starosnu penziju primjenom odredbi člana 31. b Zakona o pravima branilaca i članova njihovih porodica, to su mu organi uprave pravilno uzeli u obzir i staž osiguranja ostvaren u R.Sloveniji u trajanju od 4 godine, 10 mjeseci i 21 dan, utvrđen na osnovu potvrde o penzijskom stažu na obrascu SI/HR od 18.09.2009. godine, kako bi ispunio uslove za priznavanje predmetnog prava, odnosno prava na srazmjernu starosnu penziju primjenom odredbe člana 31. b Zakona o pravima branilaca i članova njihovih porodica i Sporazuma o socijalnom osiguranju između Bosne i Hercegovine i Republike Slovenije („Službeni list BiH“ broj 8/07).

S tim u vezi nisu osnovani navodi tužbe da tužitelju pripada pravo na samostalnu starosnu penziju shodno citiranoj odredbi člana 31. b Zakona o pravima branilaca i članova njihovih porodica jer isti nije ispunjavao uslove za priznavanje, odnosno nije ispunjavao uslov da ima najmanje 15 godina penzijskog staža navršenih u BiH. S toga je tužitelju uzet u obzir i staž osiguranja navršen u R.Sloveniji u trajanju od 4 godine, 10 mjeseci i 21 dan, kako bi mu se priznalo pravo na srazmjernu starosnu penziju primjenom odredbe člana 31. b Zakona o pravima branilaca i članova njihovih porodica i Sporazuma o socijalnom osiguranju između Bosne i Hercegovine i Republike Slovenije.

Također nisu osnovani navodi tužbe da je predmetni zahtjev za penziju podnio 1999.godine, da su organi uprave skrivali dokumente, da mu je tuženi 2015.godine poslao neku obavijest 27.11.2015.godine, a 30.08.2016.godine napravili rješenje kojim su odbili dati njegova prava. Naime, iz stanja upravnog spisa proizilazi da rješenjem prvostepenog organa broj FZ7/2/1-35-2-52728-6/16, matični broj ... od 30.08.2016.godine, osiguraniku J. F. nije priznato pravo na invalidsku penziju; da je rješenjem tuženog organa broj FZ3/8/1-35-2-492-6/16, matični broj ... od 20.12.2016.godine odbijena kao neosnovana žalba J. F. izjavljena protiv rješenja prvostepenog organa, matični broj ... od 30.08.2016.godine iz razloga što imenovani ne ispunjava uslove propisane odredbom člana 53. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju („Službene novine FBiH“ broj 29/98, 32/01,73/05,59/06,4/09 i 55/12). Protiv naprijed navedenog rješenja tuženog, tužitelj je pokrenuo upravni spor koji je okončan donošenjem presude ovog suda broj 04 0 U 008880 17 U od 18.04.2017.godine kojim je tužba odbijena kao neosnovana. Protiv naprijed navedene presude ovog suda od 18.04.2017.godine tužitelj je podnio zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke koji je rješenjem Vrhovnog suda FBiH

broj 04 0 U 008880 17 Uvp od 20.06.2019.godine odbačen. Bez uticaja na drugačije rješavanje ove upravne stvari je zahtjev za obnovu postupku od 18.10.2018. u kojem se navodi da je 30.08.2016.godine doneseno rješenje kojim se odbija J. F. pravo na srazmjerni dio invalidske penzije, predlažući da se obnovi postupak i donese rješenje na priznavanje prava na penziju, obzirom da je u vrijeme podnošenja zahtjeva za obnovu, postupak za ostvarivanje prava na srazmjernu invalidsku penziju bio u toku.

Dalje iz stanja upravnog spisa proizilazi da je tužitelj dana 17.05.2023.godine podnio tuženom organu predmetni zahtjev za ostvarivanje prava na starosnu penziju kao ratnom vojnom invalidu na osnovu Zakona o pravima branilaca i članova njihovih porodica („Službene novine FBiH“ broj 33/04, 56/05 i 70/07), a po kojem zahtjevu se i vodi predmetni upravni postupak, te su organi uprave pravilno rješavali u okviru postavljenog zahtjeva, dok je na javnoj raspravi u podnesku od 16.07.2025.godine punomoćnica tuženog pojasnila da su raspravili zahtjev stranke od 05.01.2023.godine jer je to bilo povoljnije za tužitelja i priznali mu isplatu tri mjeseca unazad tačnije od 05.10.2022.godine.

Također, nisu osnovani navodi tužbe u pogledu utvrđene visine srazmjerne starosne penzije, obzirom da je ista određena shodno odredbama člana 43. do 47. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju.

Shodno navedenim zakonskim odredbama, pravilno su organi uprave tužitelju na osnovu podataka matične evidencije aktivnih osiguranika Zavoda, za utvrđivanje godišnjeg ličnog koeficijenta uzete plaće, odnosno osnovice osiguranja ostvarene u periodu od 1982. do 1990. godine, pa je utvrđeno da zbir utvrđenih godišnjih koeficijenata iznosi 0,560929. Period za koji su obračunati godišnji lični koeficijenti tužitelja utvrđen je u skladu sa odredbom člana 45. stav 2. Zakona, na način da se svaka godina računa kao 1, svaki mjesec kao 0,083333, a svaki dan kao 0,002777, što iznosi 3,958295. Shodno odredbi člana 45. stav 1. Zakona, prvostepeni organ je pravilno utvrdio i lični koeficijent žalitelja, dijeljenjem zbira godišnjih ličnih koeficijenata sa periodom za koji su obračunati, u iznosu od 0,141709. Obzirom da je tužitelj do dana podnošenja zahtjeva za ostvarivanje prava, odnosno do dana prestanka osiguranja (05.10.2022.godine), ostvario ukupan staž osiguranja, u BiH i kod inostranog nosioca osiguranja, u trajanju od 8 godina, 10 mjeseci i 6 dana, prvostepeni organ je pravilno utvrdio lične bodove osiguranika na osnovu staža osiguranja u iznosu od 1,254123, množenjem ličnog koeficijenta osiguranika od 0,141709 i njegovog staža osiguranja u vrijednosti od 8,849992, shodno članu 44. stav 2. Zakona, s tim da se, kako je to naprijed već navedeno, svaka godina staža osiguranja računa kao 1 (jedan), svaki mjesec kao 0,083333, svaki dan kao 0,002777, shodno članu 44. stav 4. i 6. Zakona. Lični bodovi osiguranika po osnovu posebnog staža u iznosu od 7,044432 utvrđeni su tako da se svaka godina posebnog staža računa kao 1, svaki mjesec kao 0,083333, svaki dan kao 0,002777, shodno odredbi člana 44. stav 5. i 6. Zakona. Prema tome, ukupni lični bodovi osiguranika u iznosu od 8,298555 utvrđeni su kao zbir ličnih bodova po osnovu staža osiguranja od 1,254123 i ličnih bodova po osnovu posebnog staža u iznosu od 7,044432, shodno odredbi člana 44. stav 1. Zakona. Dakle, visina starosne penzije u iznosu od 135,68 KM mjesečno utvrđena je shodno članu 43. Zakona množenjem ličnih bodova osiguranika od 8,298555 sa vrijednošću općeg boda koji na dan ostvarivanja prava na srazmjernu starosnu penziju iznosi 16,35 shodno članu 47. i 78. Zakona, da utvrđen iznos penzije služi kao osnov za određivanje srazmjernog dijela penzije koji pada na teret ovog nosioca osiguranja i iznosi 93,92 KM, usklađen na dan donošenja rješenja iznosi 119,11 KM shodno članu 79. Zakona.

Obzirom da je odredbom člana 82. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju propisano da se odredbe člana 81. Zakona, kojim je propisano pravo na najnižu penziju, ne odnose na osiguranike koji su ostvarili pravo na srazmjerni dio penzije po međunarodnim ugovorima, te da osiguranik nema pravo na najniži iznos penziji, to mu se isplaćuje zakonski iznos utvrđen rješenjem prvostepenog organa od 22.03.2024.godine.

Pravilno organi uprave utvrđuju da tužitelj ima ostvaren staž osiguranja i u R. Austriji u trajanju od 1 godine i 1 mjesec, odnosno 13 mjeseci, utvrđen na osnovu potvrde staža austrijskog nosioca osiguranja na obrascu A/ BiH 14 od 18.01.2016. godine i u R. Hrvatskoj u trajanju od 2 godine, 11 mjeseci i 8 dana, utvrđen na osnovu potvrde o penzijskom stažu na obrascu HR/ BiH od 09.09.2014. godine, te da isti nisu uzeli u obzir u ukupan penzijski staž, obzirom da je tužitelj i bez staža ostvarenog u R. Austriji i R. Hrvatskoj ispunio potrebne uslove za priznavanje predmetnog prava, uz primjenu naprijed navedenog sporazuma, pravilno obrazlažući da se staž treće države uzima u obzir samo ukoliko je to potrebno za ispunjenje uslova, što nije u konkretnom slučaju.

Također, pravilno je prvostepeni organ o pravu tužitelja na srazmjernu starosnu penziju odlučio privremenim rješenjem primjenom odredbe člana 215. Zakona o upravnom postupku, nakon čega će po službenoj dužnosti donijeti trajno rješenje. Međutim stavom 4. istog člana Zakona je propisano da se privremeno rješenje smatra u pogledu pravnih lijekova i izvršenja kao samostalno rješenje.

Kako tužitelj u tužbi niti na javnoj raspravi održanoj dana 16.07.2025.godine nije ponudio nikakve nove činjenice niti nove dokaze na osnovu kojih bi se ova upravna stvar mogla riješiti na drugačiji povoljniji način za tužitelja, u tužbi se neosnovano ističe da je osporenim aktima tuženog i prvostepenog organa povrijeđen zakon na štetu tužitelja.

Zbog svega navedenog, ovaj sud smatra da osporenim rješenjima tuženog i prvostepenog organa nije povrijeđen Zakon, niti lični interes tužitelja zasnovan na Zakonu, te da je tužba tužitelja u cijelosti neosnovana, pa je primjenom odredbi člana 28. stav 1. i člana 36. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučeno kao u izreci ove presude.

Zapisničarka

Sanja Šoko

Sudija

Sanela Popović